

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Przybylska

Protokolant: st. sekr. sądowy Ilona Pilarczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu A. H. (1)

po rozpoznaniu w dniu 14.06.2021r., 27.09.2021r., 10.02.2022r., 04.04.2022r.

w postępowaniu z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Kaliszu

przeciwko

1. **M. W.**, synowi J. i I. z domu Z., urodzonemu
21 lutego 1987 roku w W.

oskarżonemu o to, że:

I. w dniu 6 listopada 2019 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z B. B. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik (...) sp. z o.o. sp. k. z/s w P., doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. F. (1) w ten sposób, że podczas pokazu zorganizowanego przez (...) sp. z o.o. usiłowali wprowadzić błąd pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną, że stanowią one prezent od sponsora, lecz gdy zamierzonego celu nie osiągnęli, gdyż pokrzywdzona odmówiła podpisania dokumentów i zamierzała opuścić pokaz, wówczas M. W. zastosował wobec niej przemoc w postaci szarpania i przetrzymywania za ręce, siłą zmuszając ją do ponownego zajęcia miejsca przy stoliku przy którym z B. B. (1) ją obsługiwał, posadzając pokrzywdzoną między innymi, następnie B. B. (1) bez zgody pokrzywdzonej sfotografował należące do pokrzywdzonej dokumenty w postaci legitymacji emeryta i rencisty oraz dowód osobisty, a gdy pokrzywdzona ponownie próbowała odejść od stolika, M. W. ponownie przytrzymał pokrzywdzoną i siłą posadził ją na krześle, przez co uniemożliwił jej wyjście z pokazu bez podpisania dokumentów, czym doprowadził K. F. (1), poprzez zastosowaną przemoc do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez podpisanie przez nią umowy sprzedaży artykułów gospodarstwa domowego z dnia 06.11.2019 r. na łączną kwotę 7.600 zł i umowy o kredyt ratalny nr (...) z dnia 06.11.2019 r. w (...) z/s w T. na kwotę 9.241.60 zł

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 282 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

2. **B. B. (1)**, synowi R. i A. z domu B., urodzonemu
19 grudnia 1986 r. w K.

oskarżonemu o to, że:

II. w dniu 6 listopada 2019 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik (...) sp. z o.o. sp. k. z/s w P., doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. F. (1) w ten sposób, że podczas pokazu zorganizowanego przez (...) sp. z o.o. usiłowali wprowadzić w błąd pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną, że stanowią one prezent od sponsora, lecz gdy zamierzonego celu nie osiągnęli, gdyż pokrzywdzona odmówiła

podpisania dokumentów i zamierzała opuścić pokaz, wówczas M. W. zastosował wobec niej przemoc w postaci szarpania i przetrzymywania za ręce, siłą zmuszając ją do ponownego zajęcia miejsca przy stoliku przy którym z B. B. (1) ją obsługiwał, posadzając pokrzywdzoną między nimi, następnie B. B. (1) bez zgody pokrzywdzonej sfotografował należące do pokrzywdzonej dokumenty w postaci legitymacji emeryta i rencisty oraz dowód osobisty, a gdy pokrzywdzona ponownie próbowała odejść od stolika, M. W. ponownie przytrzymał pokrzywdzoną i siłą zmusił ją do zajęcia miejsca przy stoliku przy którym z M. W. ją obsługiwał, przez co uniemożliwił jej wyjście z pokazu bez podpisania dokumentów, czym doprowadził K. F. (1), poprzez zastosowaną przemoc do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez podpisanie przez nią umowy sprzedaży artykułów gospodarstwa domowego z dnia 06.11.2019 r. na łączną kwotę 7.600 zł i umowy o kredyt ratalny nr (...) z dnia 06.11.2019 r. w (...) z/s w T. na kwotę 9.241.60 zł

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 282 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1. uniewinnia oskarżonego **M. W.** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I sentencji wyroku wyczerpującego znamiona art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 282 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,
2. uniewinnia oskarżonego **B. B. (1)** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II sentencji wyroku wyczerpującego znamiona art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 282 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego M. W. kwotę (...),00 (tysiąc trzysta czterdzieści cztery 00/100) złotych tytułem wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru,
4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego B. B. (1) kwotę (...),00 (tysiąc trzysta czterdzieści cztery 00/100) złotych tytułem wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru,
5. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

SSR Marta Przybylska

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 249/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie			

<p>o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	M. W.	<p>w dniu 6 listopada 2019 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z B. B. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik (...) sp. z o.o. sp. k. z/s w P., doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. F. (1) w ten sposób, że podczas pokazu zorganizowanego przez (...) sp. z o.o. usiłowali wprowadzić błąd pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną, że stanowią one prezent od sponsora, lecz</p>	

gdy zamierzonego celu nie osiągnęli, gdyż pokrzywdzona odmówiła podpisania dokumentów i zamierzała opuścić pokaz, wówczas M. W. zastosował wobec niej przemoc w postaci szarpania i przetrzymywania za ręce, siłą zmuszając ją do ponownego zajęcia miejsca przy stoliku przy którym z B. B. (1) ją obsługiwał, posadzając pokrzywdzoną między innymi, następnie B. B. (1) bez zgody pokrzywdzonej sfotografował należące do pokrzywdzonej dokumenty w postaci legitymacji emeryta i rencisty oraz dowód osobisty, a gdy pokrzywdzona ponownie próbowała odejść od stolika, M. W. ponownie przytrzymał pokrzywdzoną i siłą posadził ją na krześle, przez co uniemożliwił jej wyjście z pokazu bez podpisania dokumentów, czym doprowadził K. F. (1), poprzez zastosowaną przemoc do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez podpisanie przez nią umowy sprzedaży artykułów gospodarstwa domowego 06.11.2019 r. na łączną kwotę 7.600 zł i umowy o kredyt ratalny nr (...) z dnia 06.11.2019 r. w (...) z/s w T. na kwotę 9.241.60 zł

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i

		art. 282 kk w zw. z art. 11 § 2 kk	
2	B. B. (1)	<p>w dniu 6 listopada 2019 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik (...) sp. z o.o. sp. k. z/s w P., doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. F. (1) w ten sposób, że podczas pokazu zorganizowanego przez (...) sp. z o.o. usiłowali wprowadzić w błąd pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną, że stanowią one prezent od sponsora, lecz gdy zamierzonego celu nie osiągnęli, gdyż pokrzywdzona odmówiła podpisania dokumentów i zamierzała opuścić pokaz, wówczas M. W. zastosował wobec niej przemoc w postaci szarpania i przetrzymywania za ręce, siłą zmuszając ją do ponownego zajęcia miejsca przy stoliku przy którym z B. B. (1) ją obsługiwał, posadzając pokrzywdzoną między nimi, następnie B. B. (1) bez zgody pokrzywdzonej sfotografował należące do pokrzywdzonej dokumenty w postaci legitymacji emeryta i rencisty oraz dowód osobisty, a gdy</p>	

		<p>pokrzywdzona ponownie próbowała odejść od stolika, M. W. ponownie przytrzymał pokrzywdzoną i siłą zmusił ją do zajęcia miejsca przy stoliku przy którym z M. W. ją obsługiwał, przez co uniemożliwił jej wyjście z pokazu bez podpisania dokumentów, czym doprowadził K. F. (1), poprzez zastosowaną przemoc do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez podpisanie przez nią umowy sprzedaży artykułów gospodarstwa domowego z dnia 06.11.2019 r. na łączną kwotę 7.600 zł i umowy o kredyt ratalny nr (...) z dnia 06.11.2019 r. w (...) z/ s w T. na kwotę 9.241.60 zł</p> <p>tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 282 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W dniu 6 listopada 2019 r. pokrzywdzona K. F. (1) udała się wraz z koleżankami Z. S. (1) i M. L. na pokaz organizowany przez (...) sp. z o.o. sp. k. z/ s w P. który odbywał się w K. przy ulicy (...).</p> <p>Pokaz prowadzony był przez pracowników (...) sp. z o.o. sp. k. z/ s w P.. B. B. (1) był prelegentem pokazu,</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego M. W.</p>	<p>k. 286-288, k. 364-365v</p>	

M. W. był pracownikiem obsługującym zaproszone osoby oraz kierownicą zespołu. Jako przedstawiciele handlowi K. I. Polska na pokazie znajdowali się także A. H. (2), A. K. (1) i K. P..			
zeznania świadka K. F. (1)	k.413v-418v		
zeznania świadka M. L.	k. 367-369v		
zeznania świadka K. F. (2)	k. 49-50, 370-372v		
zeznania świadka Z. S. (1)	k. 166, 191, 419-419v		
zeznania świadka A. K. (1)	k. 142, 492v-493		
B. B. (1) przedstawiał oferowane do sprzedaży produkty. Na wyświetlaczu pokazywane były produkty oraz ich ceny. W trakcie pokazu jako osobę wylosowaną do odbioru nagrody wskazano pokrzywdzoną K. F. (1). Prowadzący zaprosił pokrzywdzoną do stolika, aby odebrała wylosowany prezent tj. noże.	wyjaśnienia oskarżonego B. B. (1)	k. 270-271, 366-367v	
zeznania świadka K. F. (1)	k.413v-418v		
W tym samym czasie do K. F. (1) podszedł oskarżony M. W., który zaprosił pokrzywdzoną do stolika. Odbyło się losowanie rabatów od producentów. Wskazano, że pokrzywdzona otrzymuje rabat na zakup wełnianej pościeli, robota	wyjaśnienia oskarżonego M. W.	k. 286-288, k. 364-365v	

<p>kuchennego, wyciskarki, odkurzacza, pościeli oraz zagłówka. Oskarżony B. B. (1) w umowie wpisał liczbę przedmiotów i łączną cenę do zapłaty. W treści umowy zawarty został zapis o wpłacie własnej w wysokości 300 zł którą pokrzywdzona zobowiązała się uiścić w domu gotówką. W treści umowy zawarty został zapis o zakupie przedmiotów w systemie ratalnym oraz ilość rat i wysokość rat z uwzględnieniem odsetek.</p>			
<p>zeznania świadka A. H. (2)</p>	<p>k. 148-149, 519v-520</p>		
<p>zeznania świadka K. F. (1)</p>	<p>k.413v-418v</p>		
<p>opinia sądowo-psychologiczna</p>	<p>k. 447-489</p>		
<p>W celu rozliczenia towaru pokrzywdzona musiała pokwitować jego odbiór oraz podpisać umowę sprzedaży. Pokrzywdzona początkowo odmówiła podpisania dokumentów. Oskarżony M. W. zaprosił pokrzywdzoną, aby zajęła miejsce przy stoliku. Do stolika podszedł także oskarżony B. B. (1). Mężczyźni zajęli miejsca przy stoliku w taki sposób, że pokrzywdzona znajdowała się pomiędzy nimi. Oskarżeni zaproponowali pokrzywdzonej zakup sprzętu gospodarstwa domowego, na co</p>	<p>zeznania świadka M. L.</p>	<p>k. 367-369v</p>	

<p>pokrzywdzona ostatecznie przystała.</p> <p>W tym samym czasie w innej części sali zakupu odkurzacza za kwotę 1.400,00 zł dokonała koleżanka pokrzywdzonej Z. S. (1). Towar zakupiła za gotówkę uiszczając należność w czasie pokazu.</p>			
<p>zeznania świadka K. F. (2)</p>	<p>k. 49-50, 370-372v</p>		
<p>zeznania świadka K. F. (1)</p>	<p>k. 413-418v</p>		
<p>zeznania świadka Z. S. (1)</p>	<p>k. 127-128, 166, 191, 419-419v</p>		
<p>opinia sądowo-psychologiczna</p>	<p>k. 447-489</p>		
<p>K. F. (1) wyciągnęła portfel. Pokrzywdzona okazała oskarżonym dokumenty w postaci legitymacji emeryta i rencisty oraz dowodu osobistego w celu zawarcia umowy kredytu. Pokrzywdzona wstała od stolika chcąc oddalić się w kierunku swoich koleżanek, które przyszły z nią na pokaz. Z uwagi na fakt, iż formalności nie zostały dokonane M. W. chwycił K. F. (1) za rękaw, aby ta poczekała jeszcze i dokończyła czynności związane z podpisaniem umów.</p>	<p>opinia sądowo-psychologiczna</p>	<p>k. 447-489</p>	
<p>zeznania świadka K. F. (1)</p>	<p>k. 413-418v</p>		
<p>zeznania świadka M. L.</p>	<p>k. 367-369v</p>		

zeznania świadka Z. S. (1)	k. 127-128, 166, 191, 419-419v		
notatki odręczne pokrzywdzonej	k. 64-67. 409-410, 412		
protokół konfrontacji	k. 189-194		
Pokrzywdzona podpisała umowę sprzedaży artykułów gospodarstwa domowego z dnia 06.11.2019 r. na łączną kwotę 7.600,00 zł oraz umowę kredyt ratalny nr (...) z dnia 06.11.2019 r. w (...) z/s w T. na łączną kwotę 9.241,60 zł.	umowa sprzedaży z dnia 6.11.2019r.	k. 4-6	
pismo informacyjne	k. 9		
umowa o kredyt ratalny	k. 10-11		
zeznania świadka A. H. (2)	k. 148-149, 519v-520		
zeznania świadka K. N.	k. 520-520v		
Po pokazie oskarżony M. W. odwiózł K. F. (1) do domu. Wniósł zakupiony do jej mieszkania sprzęt gospodarstwa domowego. Oskarżony wszedł razem z K. F. (1) do mieszkania pokrzywdzonej, zaprezentował pracę odkurzacza i przyjął wpłatę gotówkową w kwocie 300,00 zł na poczet realizacji umowy.	wyjaśnienia oskarżonego M. W.	k. 286-288, k. 364-365v	
zeznania świadka K. F. (1)	k. 413-418v		

zeznania świadka M. L.	k. 367-369v		
<p>14 listopada 2019 r. z pokrzywdzoną skontaktował się pracownik n (...) z/s w T. w celu weryfikacji zawartej umowy. W dniu 20 listopada 2019 r. pokrzywdzona potwierdziła zawarcie umowy kredytowej w czasie rozmowy z konsultantem infolinii K. N.. O całej sytuacji pokrzywdzona poinformowała syna po jego powrocie w dniu 13 listopada 2019 r. z pobytu w sanatorium w B..</p> <p>Umowa o kredyt ratalny nr (...) została skutecznie odstąpiona, a kredyt został zamknięty zgodnie z dyspozycją (...) Sp. z o.o. Sp. K. z/s P..</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego B. B. (1)</p>	k. 270-271, 366-367v	
zeznania świadka K. F. (2)	k. 49-50, 370-372v		
<p>zeznania świadka K. F. (1)</p> <p>pismo (...) Raty</p>	<p>k. 413-418v</p> <p>393, 397</p>		
<p>Pismem z dnia 3 grudnia 2019 r. K. F. (1) złożyła do (...) Sp. z o.o. Sp. K. z/s P. oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli i odstąpiła od umowy. Tego samego dnia do (...) SA z/s w W. złożono oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli i odstąpienie od</p>	<p>oświadczenie z dnia 03.12.2019r.</p>	k. 12-13	

umowy kredytu nr (...). W dniu 23.01.2020 r. do Sądu Rejonowego w Kaliszu wpłynął pozew o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego.			
odstąpienie od umowy	k. 17-18		
odpowiedź z dnia 12.12.2019r.	k. 43-44		
protokół w sprawie I C 273/20 SR w Kaliszu	k. 259-263		
kopia płyty I C 273/20	k. 199-200		
Oskarżony M. W. ma 35 lat, posiada wykształcenie średnie, nie posiada zawodu, nie posiada dzieci ani innych osób na swoim utrzymaniu, zatrudniony jest w firmie (...) w W.. Z tytułu zatrudnienia osiąga dochód w kwocie 3.000,00 zł brutto miesięcznie. Oskarżony nie posiada majątku, według oświadczenia nieleczony psychiatrycznie,neurologicznie ani odwykowo, uprzednio nie był karany.	Wyjaśnienia oskarżonego karta karna	k. 286-287, 320, 364-365v k. 290	
Oskarżony B. B. (1) ma 35 lat. Posiada wykształcenie wyższe, aktualnie pracuje jako pracownik socjalny, z zawodu jest mechanikiem samochodowym, jest żonaty, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu, posiada mieszkanie o powierzchni 43m ² w P., według oświadczenia	Wyjaśnienia oskarżonego karta karna	k. 270, 320v, 366-367 k. 292	

nieleczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo, uprzednio nie był karany.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. W.	w dniu 6 listopada 2019 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z B. B. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik (...) sp. z o.o. sp. k. z/s w P., doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. F. (1) w ten sposób, że podczas pokazu zorganizowanego przez (...) sp. z o.o. usiłowali wprowadzić błąd pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną, że stanowią one prezent od sponsora, lecz gdy zamierzonego celu nie osiągnęli, gdyż pokrzywdzona odmówiła podpisania dokumentów i zamierzała opuścić pokaz,	

		<p>wówczas M. W. zastosował wobec niej przemoc w postaci szarpania i przetrzymywania za ręce, siłą zmuszając ją do ponownego zajęcia miejsca przy stoliku przy którym z B. B. (1) ją obsługiwał, posadzając pokrzywdzoną między innymi, następnie B. B. (1) bez zgody pokrzywdzonej sfotografował należące do pokrzywdzonej dokumenty w postaci legitymacji emeryta i rencisty oraz dowód osobisty, a gdy pokrzywdzona ponownie próbowała odejść od stolika, M. W. ponownie przytrzymał pokrzywdzoną i siłą posadził ją na krześle, przez co uniemożliwił jej wyjście z pokazu bez podpisania dokumentów, czym doprowadził K. F. (1), poprzez zastosowaną przemoc do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez podpisanie przez nią umowy sprzedaży artykułów gospodarstwa domowego 06.11.2019 r. na łączną kwotę 7.600 zł i umowy o kredyt ratalny nr (...) z dnia 06.11.2019 r. w (...) z/s w T. na kwotę 9.241.60 zł</p> <p>tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 282 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
	B. B. (1)	w dniu 6 listopada 2019 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z M.	

W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik (...) sp. z o.o. sp. k. z/s w P., doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. F. (1) w ten sposób, że podczas pokazu zorganizowanego przez (...) sp. z o.o. usiłowali wprowadzić w błąd pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną, że stanowią one prezent od sponsora, lecz gdy zamierzonego celu nie osiągnęli, gdyż pokrzywdzona odmówiła podpisania dokumentów i zamierzała opuścić pokaz, wówczas M. W. zastosował wobec niej przemoc w postaci szarpania i przetrzymywania za ręce, siłą zmuszając ją do ponownego zajęcia miejsca przy stoliku przy którym z B. B. (1) ją obsługiwał, posadzając pokrzywdzoną między nimi, następnie B. B. (1) bez zgody pokrzywdzonej sfotografował należące do pokrzywdzonej dokumenty w postaci legitymacji emeryta i rencisty oraz dowód osobisty, a gdy pokrzywdzona ponownie próbowała odejść od stolika, M. W. ponownie przytrzymał pokrzywdzoną i siłą zmusił ją do zajęcia miejsca przy stoliku przy którym

		<p>z M. W. ją obsługiwał, przez co uniemożliwił jej wyjście z pokazu bez podpisania dokumentów, czym doprowadził K. F. (1), poprzez zastosowaną przemoc do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez podpisanie przez nią umowy sprzedaży artykułów gospodarstwa domowego z dnia 06.11.2019 r. na łączną kwotę 7.600 zł i umowy o kredyt ratalny nr (...) z dnia 06.11.2019 r. w (...) z/ s w T. na kwotę 9.241.60 zł</p> <p>tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 282 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>B. B. (1) i M. W. działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownicy (...) sp. z o.o. sp. k. z/s w P. usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. F. (1) w ten sposób, że podczas pokazu zorganizowanego przez (...) sp. z o.o. usiłowali wprowadzić w błąd pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną, że stanowią one prezent od sponsora, lecz</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego B. B. (1)</p>	k. 270-271, 366-367v	

zamierzonego celu nie osiągnęli, gdyż pokrzywdzona odmówiła podpisania dokumentów i zamierzała opuścić pokaz.			
wyjaśnienia oskarżonego M. W.	k. 286-288, k. 364-365v		
zeznania świadka A. K. (1)	k. 142, 492v-493		
M. W. zastosował wobec pokrzywdzonej przemoc w postaci szarpania i przetrzymywania za ręce, siłą zmuszając ją do ponownego zajęcia miejsca przy stoliku przy którym wspólnie z B. B. (1) ją obsługiwał. B. B. (1) bez zgody pokrzywdzonej sfotografował należące do pokrzywdzonej dokumenty w postaci legitymacji emeryta i rencisty oraz dowód osobisty, a gdy pokrzywdzona ponownie próbowała odejść od stolika, M. W. ponownie przytrzymał pokrzywdzoną i siłą posadził ją na krześle, przez co uniemożliwił jej wyjście z pokazu bez podpisania dokumentów.	wyjaśnienia oskarżonego B. B. (1)	k. 270-271, 366-367v	
wyjaśnienia oskarżonego M. W.	k. 286-288, k. 364-365v		
zeznania świadka A. K. (1)	k. 142, 492v-493		
2. OCENA DOWODÓW			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego B. B. (1)	<p>W postępowaniu przygotowawczym przesłuchiwany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Na rozprawie w dniu 14 czerwca 2021 roku złożył obszernie wyjaśnienia, w których podał, że brał udział w tym spotkaniu i pracował na rzecz firmy (...). Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w takim zakresie w jakim podał iż w trakcie pokazu był odpowiedzialny za prezentację i przedstawianie walorów sprzętu gospodarstwa domowego. Oskarżony wyjaśnił, że produkty stały na ekspozycji podczas prezentacji, ceny były pokazywane na ekranie. W trakcie spotkania osoby przybyłe poinformowano o losowaniu z możliwością rabatowania cen. Pokrzywdzona poprosiła oskarżonego, żeby zapisał na kartce markerem strony internetowe, żeby pokazać je następnie</p>	

		<p>synowi. Pokrzywdzona dokonała zakupu na raty. Oskarżony podał dalej, że nikt nie uniemożliwił wyjścia pokrzywdzonej z sali. Pokrzywdzona nie miała pieniędzy przy sobie dlatego wpłatę za towar uiściła w swoim mieszkaniu na ręce oskarżonego M. W., który wniósł towar, pobrał pieniądze, których pokwitowane znalazło się w umowie. Oskarżony w swych wyjaśnieniach opisał przebieg pokazów, w jaki sposób sporządzania jest umowa kupna – sprzedaży oraz umowa kredytu. Wobec powyższego Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne albowiem znajdują one potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w toku przedmiotowego postępowania oraz zeznaniach świadków w tym koleżanek pokrzywdzonej M. L. oraz Z. S. (1), które brały udział w pokazie.</p>	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego M. W.</p>	<p>W postępowaniu przygotowawczym przesłuchiwany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że podtrzymuje oświadczenia złożone jako świadek. W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył obszernie</p>	

wyjaśnienia, z których wynika, że w listopadzie 2019 r. w K. przeprowadził z B. B. (1) pokaz sprzętu gospodarstwa domowego. Oskarżony był odpowiedzialny za przygotowanie tego spotkania oraz za obsługę sprzedażową. Tego dnia spotkanie prowadził oskarżony B., opowiadał o sprzęcie, o jego zaletach była również prezentacja multimedialna. Omawiane były także ceny i możliwość zakupu indywidualnego sprzętu w systemie gotówkowym i ratalnym. Oskarżony wyjaśnił, że jego zadaniem było odpowiadanie na pytania osób zainteresowanych oraz informowanie, że odbędzie się losowanie rabatów od producentów. Oskarżony wyjaśnił, że jedynym prezentem dla gości był prezent za przyjście tj. noże. Natomiast po zakończeniu spotkania osoby zainteresowane mogły podejść porozmawiać z przedstawicielami oraz nabyć zaprezentowane produkty. Oskarżony wyjaśnił, że K. F. (1) wylosowała rabat i z tego tytułu mogła zmniejszyć cenę na wybrane produkty. Ilość i rodzaj produktów wybierała sama pokrzywdzona. K. F. (1) również sama wybierała formę płatności. Oskarżony wyjaśnił, K. F. (1) czytała warunki umowy

oraz warunki odstąpienia od umowy. Przedłożono jej także oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Oskarżony pouczył pokrzywdzoną o wszystkich konsekwencjach zawarcia umowy oraz o możliwości odstąpienia od niej. Pokrzywdzona okazała dowód osobisty i legitymację rencisty, aby uzyskać kredyt w banku. Oskarżony wyjaśnił, że pokrzywdzona przeszła szkolenie jak złożyć sprzęt, aby go używać. Pokrzywdzona zadeklarowała, że w domu wpłaci 300 zł zadatku gotówką. Po pokazie oskarżony odwiózł K. F. (1) do domu i przyjął wpłatę gotówkową kwocie 300zł. Oskarżony wyjaśnił także, że każdy z klientów mógł swobodnie opuścić salę, można było wyjść, gdyż w drzwiach była klamka, z drugiej strony była karta magnetyczna. Nie zamykał pokrzywdzonej w żadnym pomieszczeniu, to była jedna sala sprzedażowa, nie używał przemocy, a umowa została podpisana dobrowolnie. Wobec powyższego Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne albowiem znajdują one potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w toku przedmiotowego postępowania oraz zeznaniach świadków w tym koleżanek

		<p>pokrzywdzonej M. L. oraz Z. S. (1), które brały udział w pokazie.</p>	
	<p>zeznania świadka K. F. (1)</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonej K. F. (1) pomimo swej obszerności były pełne uogólnień, nieprecyzyjnych zwrotów, Pokrzywdzona opisywała przebieg całego zdarzenia i jakie zachowania następowały po sobie, przy czym z relacji tej nie wynika zastosowanie wobec niej przemocy.</p> <p>Zeznając w toku postępowania sądowego odnośnie szczegółów zdarzeń po upływie dłuższego czasu od zdarzenia pokrzywdzona złożyła relację obarzoną co do niektórych okoliczności błędem, a co w ocenie Sądu jest uzasadnione z uwagi na wiek, stan zdrowia, emocje jakie towarzyszyły przesłuchaniu oraz odległość czasową. Sąd nie kwestionuje, iż świadek z uwagi na powyższe – a przede wszystkim na niepamięć, mógł co do niektórych okoliczności jeszcze wracać – nie jest to jednak spowodowane próbą wykreowania fałszywego obrazu zdarzeń – lecz czynnikami ,o których mowa powyżej.</p> <p>Sąd oceniał wiarygodność zeznań świadka przez pryzmat treści opinii biegłej. Z opinii biegłej psycholog przeprowadzonej w</p>	

stosunku do K. F. (1) stwierdzono uogólnione lub rozsiane naczyniowe uszkodzenie mózgu tzw. miażdżycowe. W związku z powyższym zaburzone są: planowanie i organizacja celowego działania, hamowanie automatycznych reakcji, monitowanie błędów i niezgodności, myślenie, elastyczność poznawcza, połączenie zasobów uwagi i wzorców poznawczych. W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono ołepienie o małym stopniu zaawansowania. Ponadto w przeprowadzonych badaniach stwierdzono częściowe zaburzenie mechanizmów programujących czynności mowy spowodowane organicznym uszkodzeniem struktur mózgowych o charakterze naczyniowym. Biegła przedstawiła w opinii dotyczącej świadka analizę wiarygodności wypowiedzi, w której wskazała, że K. F. (1) prawidłowo odróżniała prawdę od kłamstwa, przy czym pamięć świadka dotycząca wydarzeń z 06 listopada 2019 r. miała charakter rozczłonkowany, fragmentaryczny i bardziej sensoryczno-emocjonalny niż narracyjny, jednakże zeznania tego świadka spełniają psychologiczne kryteria wiarygodności. Rozwój intelektualny świadka przebiega na

poziomie przeciętnym adekwatnie do jej wieku i wykształcenia. Postrzeganie, zapamiętywanie i odtwarzanie zdarzeń funkcjonuje na niższym niż optymalny poziomie w związku ze zmianami organicznymi w mózgu.

Mając powyższe na względzie sąd, stanął na stanowisku, iż pokrzywdzona kreowała w swych zeznaniach częściowo obraz zdarzeń odmienny aniżeli sporządzonych przez siebie w 2019 r. odręcznych notatkach. Czyniła to z uwagi na obawę przed krytyką ze strony syna. We wspomnianych notatkach w żadnym momencie nie było zawartej informacji o szarpaniu, przetrzymywaniu za ręce czy siłowym zmuszaniu do ponownego zajęcia miejsca przy stoliku. Świadek podała w nim okoliczności zawierania umowy oraz sposób ustalenia cen produktów. Podkreślenia na koniec wymaga, iż pokrzywdzona zaczęła kwestionować zawarte przez siebie umowy dopiero po powrocie syna K. F. (2) z sanatorium. Do tego momentu nie zgłaszała ani swoim koleżankom ani synowi okoliczności mogących wskazywać iż ktokolwiek dopuścił się

		czynu zabronionego na jej szkodę.	
	zeznania świadka M. L.	<p>Świadek zeznała, że brała udział w pokazie i opisała jego przebieg. Wskazała iż oskarżeni byli obecni przy podpisywaniu z jej koleżanką K. F. (1) umowy. Jednak świadek zeznała, że przy samym fakcie podpisywania przez pokrzywdzoną umowy nie była. Podała, że po zakończeniu pokazu prowadzący zapraszali uczestników do zawierania umowy. Świadek zeznała, że zainteresowani podchodzili do stolika przy czym świadek nie wiedziała czy pokrzywdzona chciała podejść do stolika, gdyż w tym czasie w innej części sali korzystała z łóżka rehabilitacyjnego.</p> <p>Po zakończeniu pokazu czekała na pokrzywdzoną w korytarzu około pół godziny jednak z uwagi na fakt, że trwało to zbyt długo poszła do domu. Ja nie pamiętała, żeby czy Z. S. (1) wychodziła. Świadek wskazała, iż nie widziała się po pokazie z pokrzywdzoną i nie kontaktowała się z nią telefonicznie.</p>	
	zeznania świadka A. H. (2)	Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadka. Zeznania te są logiczne, spójne i konsekwentne. Świadek w sposób wyczerpujący i logiczny opisał przebieg zawierania	

umowy na pokazie oraz procedury z nią zawarte. Zeznania te znajdują potwierdzenie w treści materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w postaci umowy kredytowej, umowy sprzedaży oraz wyjaśnień oskarżonych oraz zeznań pozostałych świadków. Świadek zeznała, że współpracowała z firmą (...). Brała udział w pokazie w 2019r. Jeździła w stałej grupie M. W., A. K. (1), B. B. (1). Świadek wskazał, że spotkanie w dniu 6 listopada 2019 r. prowadził B. B. (1). Oskarżony M. W. był kierowcą, natomiast świadek zajmowała się transakcjami w banku, przy czym każdy sam na swoje konto podpisywał umowy. Świadek każdą umowę w zakresie zdolności kredytowej konsultowała telefonicznie z bankiem. Świadek zeznała, że jako przedstawiciele handlowi mają obowiązek, aby pouczyć że każdy ma możliwość odstąpienia od umowy w terminie 14 dni. Można wziąć prezentowany towar za gotówkę lub na raty. Świadek zeznała, że zespół, z którym jeździła nie stosował wobec osób przemoc i groźby, gdyż wtedy nikt z klientów nie podpisałby umowy. W ocenie sądu zeznania świadka, w połączeniu z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie

		tworzą spójną, logiczną całość i jako takie zasługują na przymiot wiarygodności.	
	zeznania świadka A. K. (1)	Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadka. Zeznania są logiczne, spójne i konsekwentne. Świadek w sposób wyczerpujący opisał przebieg pokazów, zawierania umowy oraz procedury z nią zawarte. Zeznania te znajdują potwierdzenie w treści materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w postaci umowy kredytowej, umowy sprzedaży oraz wyjaśnień oskarżonych. Świadek zeznała, że współpracowała z firmą (...). Brała udział w pokazie w dniu 6 listopada 2019r. Świadek wskazała, że spotkanie prowadził B. B. (1). Tego dnia świadek zapraszała ludzi na salę, sprawdzała zaproszenia i rozkładała wystawę. Oskarżony M. W. był asystentem, także zapraszał ludzi na masaż, odbierał zaproszenia. Prezentacje produktów były wyświetlane na rzutniku. Pokazywano jaki jest produkt – jego opis i cenę. Nie było podawanej informacji, że te produkty będą rozdawane jako prezent. Każdą osobę odprowadzano na miejsce. Drzwi zamykano w momencie rozpoczęcia pokazu, żeby nikt nie przeszkadzał, ale nie	

		<p>na klucz. W ramach usług oferowano że pracownik firmy odwiezie klienta i zakupiony towar do miejsca zamieszkania. Świadek zeznała, że każda osoba dostaje upominek za przyjsie na pokaz. Jeśli dana osoba wyraża chęć np. maty masującej za 10.000 złotych to w ramach zakupu tej maty za symboliczną złotówkę dostaje np. wyciskarkę, odkurzacz, robot kuchenny, komplet pościeli wełnianej. Nie zdarzyło się żeby produkty te były wydawane za darmo. Umowę kupna zgłaszano do banku. Zależało to od tego czy dana osoba płaciła gotówką czy też brała na raty. Świadek zeznała, że w czasie pokazu w K. nie widziała, żeby ktoś był szarpany czy zmuszany do zakupu. Miała podgląd na całą salę i widziała co robią wszyscy uczestnicy.</p> <p>W ocenie sądu zeznania świadka, w połączeniu z wymienionymi dowodami z dokumentów oraz zeznaniami świadków tworzą spójną, logiczną całość. Zdaniem Sądu świadek złożył zeznania relacjonując przebieg wydarzeń tak, jak je zapamiętał. Znajdują one swoje odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.</p>	
	zeznania świadka K. N.	Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadka.	

Zeznania te są logiczne, spójne i konsekwentne. Świadek zeznała, że dzwoniła do K. F. (1) w imieniu InBanku. Podała, iż do jej obowiązków służbowych należało odbieranie połączeń od handlowców, którzy składali wnioski kredytowe w imieniu klientów. Wpisywała dane do systemu i jeśli kredyt przeszedł i zostało potwierdzone to kontaktowała się z danym klientem później. Świadek dzwoniła do klientów, żeby potwierdzić zgodność danych i czy jest klient jest świadomy umowy którą zawiera. Jeśli klient rezygnował z umowy to przeprowadzała z nim rozmowę która zawierała formalne wypowiedzenie umowy i że dana osoba nie zgadza się na warunki umowy.

Świadek dzwoniła w imieniu InBanku - czytała lub prosiła o podanie informacji dotyczącej kredytu czyli dotyczące produktu, klient wtedy musiał zaznaczyć co kupił, klient musiał być świadomy jaka jest kwota netto kredytu i jaka jest wysokość raty i okres kredytowania. Świadek pytała czy kredytobiorca zgadza się na te warunki. Jeśli klient nie zgadzał się to przeprowadzała rozmowę odnośnie odmowy kredytu i odnotowała to w systemie. Z uwagi na

		<p>upływ czasu świadek nie była w stanie odtworzyć przebiegu rozmowy z pokrzywdzoną. W ocenie sądu zeznania świadka, w połączeniu z wymienionymi dowodami z dokumentów, tworzą spójną, logiczną całość.</p>	
	Dokumenty	<p>Żadna ze stron nie podważała prawdziwości danych uzyskanych z K., sąd również nie miał wątpliwości, iż dane te są prawdziwe, pochodzą one od podmiotu uprawnionego do sporządzenia dokument i profesjonalnego. Wobec braku podstaw do kwestionowania, Sąd uznał za wiarygodne dokumenty załączone w toku postępowania.</p>	
	<p>umowa sprzedaży z dnia 6.11.2019r., pismo informacyjne, umowa o kredyt ratalny</p>	<p>Sąd obdarzył wiarą także dowody pozasobowe, które zostały sporządzone lub przygotowane rzetelnie, przez uprawnione podmioty. Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, że obdarzone przez Sąd wiarą dowody łączą się w logiczną całość.</p>	
	odręczne notatki	<p>Zapiski K. F. (1), z których jednoznacznie wynika, że pokrzywdzona udała się z koleżankami na pokaz, zapoznała się z przedstawionym towarem, samodzielnie podpisała umowę, a następnie w</p>	

		<p>kolejnych dniach chciała od niej odstąpić.</p> <p>W notatkach tych sporządzonych na kilku stronach nie ma zapisów odnośnie szarpania, przetrzymywania i zmuszania do zawarcia umowy.</p>	
	<p>opinia sądowo - psychologiczna</p>	<p>W realiach niniejszej sprawy, w stosunku do zeznań kluczowych świadków tj. pokrzywdzonej K. F. (1) i koleżanki, z którą była na pokazie Z. S. (1) niezbędne było zasięgnięcie opinii biegłego psycholog w zakresie zdolności świadków do postrzegania, zapamiętywania oraz odtwarzania postrzeżeń , a także określenia czy ich zeznania spełniają psychologiczne kryteria wiarygodności</p> <p>Sąd w całości zaaprobował treść oraz wnioski końcowe wydanych w sprawie opinii. Biegła psycholog dysponowała odpowiednimi kwalifikacjami, zawarte w swych opiniach wnioski co do stwierdzenia poziomu intelektualnego świadków, dokonania oceny zdolności ich postrzegania, zapamiętywania oraz odtwarzania postrzeżeń , a także określenia czy zeznania świadka spełniają psychologiczne kryteria wiarygodności logicznie i obszernie</p>	

		<p>umotywowała. Treść opinii nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.</p> <p>Sąd nie znalazł również powodów do zakwestionowania autentyczności, ani prawdziwości treści zgromadzonych w toku postępowania i nie kwestionowanych przez strony dowodu z tego dokumentów.</p>	
	<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>zeznania świadka K. F. (2)</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka albowiem przebieg zdarzenia zna jedynie z przekazu swojej matki. Zeznania świadka to jego subiektywne odczucie pozostające w sprzeczności z niezgodne z zeznaniami pozostałych świadków. Świadek zeznał, że dowiedział się o wszystkim po powrocie z sanatorium w B. to było kilka dni po pokazie. Zeznał, że mama opowiedziała, o tym, jak była na pokazie, że została zmuszona do podpisania dokumentów</p>	

		<p>zakupowych. W momencie jak chciała wyjść z koleżankami została zatrzymana i odciągnięta od drzwi wskazując, że M. W. złapał ją za ramię. Oskarżony miał odciągać pokrzywdzoną w momencie kiedy chciała wyjść z koleżankami i doprowadzić do stolika z zmuszając do podpisania dokumentów.</p> <p>K. F. (2) to syn pokrzywdzonej, co wskazuje na subiektywizację przekazu. Świadek zna przekaz zdarzenia jedynie z relacji swojej matki, która poinformowała go o przebiegu pokazu dopiero po jego powrocie z sanatorium. Sama pokrzywdzona w sporządzonych przez siebie zapisach inaczej niż świadek przedstawia przebieg pokazu i okoliczności zawieranych umów. Relacja K. F. (2) jest ewidentnie sprzeczna z zeznaniami naocznych świadków zdarzenia w tym koleżanek pokrzywdzonej. Żadna z nich nie wskazała, iż miały wyjść razem z pokazu czy też aby stosowano wobec pokrzywdzonej przemoc.</p>	
	Zeznania Z. S. (1)	Sąd odmówił wiarygodności zeznań świadka. Świadek zeznała jedynie, że widziała jakąś rękę. W trakcie zeznań wskazywała na problemy z pamięcią, posiłkowała	

się zeznaniami spisanymi na kartce. Sąd przesłuchał świadka na rozprawie w dniu 27 września 2021 roku w obecności biegłej psycholog.

W opinii biegłej stwierdzono u świadka zmiany organiczne w mózgu – zespół otępienny (związany z chorobą P.). W przeprowadzonych badaniach stwierdzono zaburzenia mechanizmów programujących czynności mowy spowodowane organicznym uszkodzeniem struktur mózgowych. Wyniki przeprowadzonych badań wskazują afazję sensoryczną, motoryczną i amnestyczną - dużego stopnia. Badana ma problemy w zrozumieniu nawet prostych komunikatów, zwłaszcza gdy towarzyszy jej stres. Analiza wartości dowodowej dotychczasowych zeznań świadka Z. S. (2) wskazuje, że należy brać pod uwagę jej pierwsze zeznania odbywające się jak najwcześniej po zdarzeniu oraz w momencie, w którym można przypuszczać, że choroba P. nie spowodowała jeszcze takiego spustoszenia jak w chwili obecnej. Stan zdrowia Z. S. (1) uniemożliwia jej udział w rozprawie. Zmiany organiczne w mózgu są zmianami nieodwracalnymi i zdaniem biegłej będą mieć

		<p>charakter postępujący ze względu na jej wiek oraz stwierdzoną chorobę P.. Biegła w opinii zawarła stwierdzenie, że: rozwój intelektualny świadka Z. S. (1) przebiegał wyjściowo na poziomie przeciętnym adekwatnym do jej wieku i wykształcenia. Świadek funkcjonuje poznawczo poniżej swojego potencjału intelektualnego z powodu postępujących objawów choroby P..</p> <p>Analiza wartości dowodowej dotychczasowych zeznań świadka Z. S. (1) wskazała, że należy brać pod uwagę jej pierwsze zeznania odbywające się jak najwcześniej po zdarzeniu oraz w momencie, w którym można jedynie przypuszczać, że choroba P. nie spowodowała jeszcze takiego spustoszenia jak w chwili obecnej. Zmiany organiczne w mózgu są zmianami nieodwracalnymi i zdaniem biegłej będą mieć charakter postępujący ze względu na jej wiek oraz stwierdzoną chorobę P..</p>	
	<p>zeznania świadka K. P.</p>	<p>Świadek z uwagi na upływ czasu nie pamiętał szczegółów zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Świadek zrelacjonował ogólny sposób przeprowadzania pokazów w firmie (...). Sąd pragnie jednak podkreślić,</p>	

		<p> iż świadek przedstawił zdarzenie w sposób, w jaki je pamiętał, a brak szczegółowego przedstawienia zdarzenia nie nosiło cech intencyjności. Zeznania te nie miały znaczenia dla ustalenia faktów.</p>	
	<p> zeznania świadka A. K. (2)</p>	<p> Świadek nie posiadała wiedzy na temat szczegółów zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Świadek zeznała, że była pracownikiem K. I. wydelegowanym do podpisania wniosków i oddawaniem ich do banku. Zeznania te nie miały znaczenia dla ustalenia faktów będących przedmiotem niniejszego postępowania.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p> Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p> Oskarżony</p>	
	<p> 3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		
<p> Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p> 3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania</p>		

	niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie	1,2	M. W., B. B. (1)
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
M. W. i B. B. (1) oskarżono o to, że w dniu 6 listopada 2019 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownicy (...) sp. z o.o. sp. k. z/s w P., doprowadzili do			

niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. F. (1) w ten sposób, że podczas pokazu zorganizowanego przez (...) sp. z o.o. usiłowali wprowadzić błąd pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną co do charakteru i warunków oferowanych jej do nabycia towarów, przekonując pokrzywdzoną, że stanowią one prezent od sponsora, lecz gdy zamierzonego celu nie osiągnęli, gdyż pokrzywdzona odmówiła podpisania dokumentów i zamierzała opuścić pokaz, wówczas M. W. zastosował wobec niej przemoc w postaci szarpania i przetrzymywania za ręce, siłą zmuszając ją do ponownego zajęcia miejsca przy stoliku przy którym z B. B. (1) ją obsługiwał, posadzając pokrzywdzoną między innymi, następnie B. B. (1) bez zgody pokrzywdzonej sfotografował należące do pokrzywdzonej dokumenty w postaci legitymacji emeryta i rencisty oraz dowód osobisty, a gdy pokrzywdzona ponownie próbowała odejść od stolika, M. W. ponownie przytrzymał pokrzywdzoną i siłą posadził ją na krześle, przez co uniemożliwił jej

wyjście z pokazu bez podpisania dokumentów, czym doprowadził K. F. (1), poprzez zastosowaną przemoc do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez podpisanie przez nią umowy sprzedaży artykułów gospodarstwa domowego 06.11.2019 r. na łączną kwotę 7.600 zł i umowy o kredyt ratalny nr (...) z dnia 06.11.2019 r. w (...) z/s w T. na kwotę 9.241.60 zł tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 282 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Sąd mając na względzie całokształt zgromadzonego materiału dowodowego uznał, iż oskarżeni zarzucanych swym zachowaniem nie wypełnili znamion czynu zabronionego. W związku z powyższym Sąd uniewinnił oskarżonych.

Sprawcą przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. może być każdy, jest to bowiem przestępstwo powszechne, zaś znamię strony podmiotowej przestępstwa oszustwa, stanowi umyślność. Jak wspomniano wcześniej - działanie sprawcy motywowane jest osiągnięciem celu, jakim jest korzyść majątkowa. Sprawca przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. musi zatem działać umyślnie, w zamiarze bezpośrednim ukierunkowanym na cel

doprowadzenia innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Sprawca, podejmując zachowanie, musi mieć wyobrażenie pożądanej dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu.

Stypizowany w art. 286 § 1 k.k. występki oszustwa polega na wprowadzeniu w błąd, albo wykorzystania błędu innej osoby i doprowadzeniu jej w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem. Jest to przestępstwo umyślne, zaliczane do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych.

Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd

innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem – zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2011r., III KK 181/10 (OSNKW 2011, nr 3, poz. 27).

Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia

rzeczywistości w świadomości tej osoby, przy czym przed podjęciem działania przez sprawcę pokrzywdzony nie ma błędnego wyobrażenia o rzeczywistości. Innymi słowy, w sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości

pokrzywdzonego fałszywe wyobrażenie (rozbieżność między rzeczywistością a stanem świadomości) o rzeczywistości.

Nieprawidłowe odzwierciedlenie rzeczywistości w świadomości rozporządzającego mieniem stanowić ma więc rezultat podejmowanych przez sprawcę działań (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 października 1986r., II KR 134/86, OSNPG 1987, nr 7, poz. 80).

Uwzględniając przytoczone powyżej stanowisko doktryny oraz orzecznictwa, przy

jednoczesnym wzięciu pod uwagę poczynionych w przedmiotowej sprawie ustaleń faktycznych oraz całokształtu zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego, nie sposób w ocenie Sądu przypisać zachowaniu oskarżonych znamion przestępstwa oszustwa, albowiem samo przeprowadzenie pokazu, zaprezentowanie towaru, namawianie do zakupu nie jest wystarczające w sytuacji, gdy brak jest dowodów, które wskazywałyby na istnienie po ich stronie zamiaru wprowadzenia w błąd czy też wyzyskania błędu. O braku istnienia po stronie oskarżonych pierwotnego zamiaru oszukania pokrzywdzonej przesądza kilka czynników, w szczególności zarówno postawa oskarżonych, jak również zeznania świadków, którzy szczegółowo opisali przebieg pokazu w dniu zdarzenia. Świadczenie wskazało, że prezentacje produktów były wyświetlane na rzutniku. Pokazywano jaki jest produkt – jego opis i cenę. Nie było informacji, że te produkty będą rozdawane jako prezenty. Każdą osobę odprowadzano na miejsce. Drzwi zamykano w momencie rozpoczęcia pokazu, żeby nikt nie przeszkadzał, ale nie na klucz. W ramach usługi oferowano przewóz

klienta do domu wraz z zakupionym towarem. Świadkowie zeznali, że każda osoba dostała upominek za przyście na pokaz. Nie zdarzyło się żeby produkty na pokazie były rozdawane za darmo. Osoby zainteresowane zakupem informowane były o możliwości odstąpienia od umowy. Ponadto, po kilku dniach przedstawiciel banku zadzwonił do pokrzywdzonej aby potwierdzić zawarcie umowy. Do pokrzywdzonej zadzwonił także oskarżony B. B. (1). Pokrzywdzona na każdym etapie mogła zrezygnować i odstąpić od umowy. Co w zakresie umowy kredytu zrobiła.

Przestępstwa wymuszenia rozbójniczego dopuszcza się ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przemocą, groźbą zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym albo do zaprzestania działalności gospodarczej (art. 282 k.k.).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził aby oskarżeni zastosowali wobec pokrzywdzonej przemoc w postaci szarpania i przetrzymywania za ręce, siłą zmuszając ją

do ponownego zajęcia miejsca przy stoliku czy też przytrzymali pokrzywdzoną i siłą sadzali ją na krześle, przez co uniemożliwili jej wyjście z pokazu bez podpisania dokumentów. Sama pokrzywdzona w sporządzonych przez siebie notatkach nie wspomina o fakcie użycia wobec niej przemocy czy też groźby.

Dowody zgromadzone w sprawie nie potwierdzają aby oskarżeni usiłowali doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stosując wobec pokrzywdzonej którykolwiek z wymienionych w przepisie art. 282 k.k. Przede wszystkim nie budzi żadnych wątpliwości fakt, że oskarżeni nie stosowali wobec pokrzywdzonej jakiegokolwiek przemocy ani groźby gwałtownego zamachu na mienie. Dowody zebrane w sprawie nie potwierdzają również aby oskarżeni grozili pokrzywdzonej zamachem na życie lub zdrowie aby osiągnąć zamierzony cel. Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że rozmowy oskarżonych z pokrzywdzonym w kwestii zakupów sprzętu gospodarstwa domowego miały dynamiczny, pełen emocji przebieg, jednak nie można z tego wyciągnąć

wniosku, że oskarżeni grozili pokrzywdzonej zamachem na życie i zdrowie usiłując ją w ten sposób doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem. Z zeznań pokrzywdzonej nie wynika aby oskarżeni kierowali pod jej adresem groźby. K. F. (1) przyznała, że oskarżeni namawiali ją do zawarcia umowy. Potwierdziła, iż dobrowolnie w miejscu zamieszkania wpłaciła kwotę 300 złotych jako zaliczkę. Oskarżeni wskazywali, że schemat prowadzonych przez nich pokazów za każdym razem był taki sam. Drobne upominki były tylko na wstępie prezentacji. Dalej towar prezentowany był z możliwością zakupu, przy czym po losowaniu rabatu mógł zostać zakupiony w promocyjnej cenie. Z zeznań pokrzywdzonej nie wynika natomiast, aby słowa oskarżonych potraktowała jako groźby zamachu na swoje życie lub zdrowie. Pokrzywdzona w swych zeznaniach w ogóle nie mówi o tym, że tak właśnie rozumiała wypowiedzi oskarżonych pod jej adresem. Co istotne, pokrzywdzona nie jest konsekwentna w składaniu zeznań. Raz podaje, że oskarżony pociągnął ją za rękaw, dalej podaje, że pomógł założyć jej płaszcz. Co ważne, z opinii

biegłej przeprowadzonej w stosunku do K. F. (1) stwierdzono uogólnione lub rozsiane naczyniowe uszkodzenie mózgu tzw. miażdżycowe. W związku z powyższym zaburzone u pokrzywdzonej ze względu na wiek są planowanie i organizacja celowego działania, hamowanie automatycznych reakcji, monitorowanie błędów i niezgodności, myślenie, elastyczność poznawcza, połączenie zasobów uwagi i wzorców poznawczych. Zdaniem Sądu ze słów kierowanych przez oskarżonych do pokrzywdzonej nie sposób wyciągnąć wniosku, że stanowią one groźbę zamachu na życie lub zdrowie, zwłaszcza, że sama pokrzywdzona ich tak nie potraktowała. W świetle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w tej części Sąd uznał, że oskarżeni swoim zachowaniem nie wypełnili znamion strony przedmiotowej i podmiotowej przestępstwa z art. 282 k.k. Zarówno koleżanki pokrzywdzonej i pozostali przedstawiciele handlowi biorący udział w pokazie sprzętu gospodarstwa domowego zaprzeczyli zastosowanie wobec pokrzywdzonej przemocy w postaci szarpania i przetrzymywania za ręce, czy też siłowego zmuszenia jej do ponownego zajęcia

miejsca przy stoliku, jak również przytrzymywania pokrzywdzonej oraz uniemożliwienia wyjścia z pokazu.

Brak ustalenia tych okoliczności w toku prowadzonego postępowania musiał prowadzić do uniewinnienia oskarżonych od zarzucanych im czynów. Warto w tym miejscu przypomnieć o tym, że w polskim procesie karnym obowiązują zasady domniemania niewinności i in dubio pro reo (art. 5 k.p.k.), nakazujące uznawać oskarżonego za niewinnego dopóki wina nie zostanie mu udowodniona oraz rozstrzygać na jego korzyść wątpliwości, które nie dają się usunąć. Istotą zasady domniemania niewinności jest dyrektywa, że oskarżony musi być traktowany jako niewinny niezależnie od przekonania organu procesowego.

Konsekwencją tej zasady jest fakt, że materialny ciężar dowodu winy spoczywa na oskarżycielu, który ponosi także ryzyko nieudania się dowodu. Oskarżony nie musi udowadniać, że jest niewinny. Wyrok uniewinniający oskarżonego powinien zapaść zarówno wtedy, gdy wykazana została jego niewinność, jak i wtedy, kiedy wprawdzie

nie zostanie udowodniona jego niewinność, ale także nie zostanie udowodniona jego wina. Wynikająca z zasady domniemania niewinności zasada in dubio pro reo (§ 2) ma zastosowanie tylko wtedy, gdy pomimo przeprowadzenia wszystkich dostępnych dowodów, pozostają w dalszym ciągu niewyjaśnione okoliczności. W takiej sytuacji niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Wówczas wybiera się wersję, która dla oskarżonego jest najkorzystniejsza, choć nie wyklucza to tego, że mogło być inaczej, ale nie zdołano tego ustalić w sposób stanowczy (por. Komentarz aktualizowany do art. 5 k.p.k., J. Grajewski, L.K. Paprzycki, S. Steinborn, 2011 r.). W przedmiotowej sprawie sąd wyczerpał możliwości dowodowe, a mimo tego pozostały niewyjaśnione okoliczności, które należało rozstrzygnąć zgodnie z wyżej powołaną zasadą. Nie możemy też zapominać, że oskarżony w procesie karnym nie musi udowadniać swojej niewinności (art. 74 § 1 k.p.k.), to na Prokuratorze ciąży obowiązek udowodnienia jego winy, czego w tej sprawie nie uczyniono.

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>			

7. KOSZTY PROCESU	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.4.5	O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z treścią art. 632 pkt 2 k.p.k.
8. PODPIS	
sędzia Marta Przybylska	